

40 år
1979 - 2019

EGINOKÖREN

Ordförande har ordet...

Att sjunga i kör, är verkligen en lisa för själen! Jag har sjungit i kör sen jag var ung, vilket har blivit en del år. Det har i de flesta fall varit kyrkokörsång, men jag har även sjungit i andra körer med mera profana sånger.

Ibland är man trött och känner att man verkligen inte orkar ta sig till körövningen. Men när man sjungit upp och övat en stund, så har man glömt bort hur trött man var. Man får verkligen ny energi av att sjunga tillsammans i kör!

Vår körledare i Eginokören sen 2004, Anita Andersson, är bara fantastisk! Hur många gånger vi än får ta om satser, så är hon lika entusiastisk och outtröttlig! Hon ger sig inte förrän vi kan det perfekt! Och lika glad och positiv är hon ändå. Och så härligt det känns efter en konsert, när man känner sig nöjd och ser hur nöjd Anita är!

Under åren har vi varit på flera körresor, vilket alltid är trevligt och givande för oss alla. Man lär känna körvännerna mera, vilket man inte hinner med under övningarna, när man ju är koncentrerad på att lära sig alla sånger.

Under åren har vi framfört många fina verk vid våra konserter. I fjol framförde vi bl.a. Will Todds Mass in Blue. Vi hade också en fin eftermiddag på Eginogården i oktober, då vi sjöng Olle Adolphsons musik. Så det blir lite av varje, dels sakral musik men också lite profan emellanåt. Och givetvis sjunger vi även vid gudstjänster i kyrkan.

I år fyller Eginokören 40 år och det ska vi fira med en jubileumskonsert i Dalby kyrka, där alla är hjärtligt välkomna att lyssna! Vår förra körledare Per-Göran Rosén kommer att dirigera oss i delar av konserten där vi sjunger "gammal skåpmat" tillsammans med "gamla" Eginokorister. Nuvarande Eginokören kommer också att framföra "Förklädd Gud", fantastisk musik! För oss i dagens Eginokör och "gamla" medlemmar ställer vi till med jubileumsfest efter konserten på Eginogården. Det är fantastiskt nog några i kören som varit med alla 40 åren!

Om du känner dig sugen på att sjunga med oss, så kommer vi att ha "prova på"-övningar i slutet av terminen (21 och 28 maj). Då är du välkommen att prova på! Gå gärna in på vår hemsida www.eginokoren.se och se allt trevligt vi har gjort och mer om våra planer för framtiden.

Ordförande Barbro Gustavsson

I redaktionen:

Anita Andersson
Barbro Gustavsson

Eva Westin
Ingrid Svensson
Lennart Remgard
Ulla Berggren-Lundborg

Tryck:

Bloms Tryckeri, 2019

Att sjunga i kör

Många gånger i vintermörkret har man tvekat - ska jag verkligen orka ge mig ut igen i halv storm och slask för att gå till kören? Har jag verkligen tid idag? Och varje gång, verkligen varje gång har det känts likadant efteråt - det var SÅ VÄRT

DET! Man samlas utanför salen, småpratar lite om vardagens mödor, kanske har nån stämma extrarepetition och man hör dämpade toner i bakgrunden. Redan då, där i det vänliga sorlet blandat med avlägsen sång och musik, stiger glädjen upp i kroppen. När sen - ÄNTLIGEN! - dörrarna öppnas och man får träda in i salen känns allt som det ska. Nu går vi in i rummet som rymmer lite frustration då och då, men som framförallt har ett nästan kroppsligt minne av vackra klanger, glädje, energi, utmaningar, gemenskap och träget arbete. Här inne arbetar vi under några timmar med våra klanginstrument mot ett gemensamt mål i en anda av samarbete, fokus och glädje. Vi tar oss an nya och gamla verk, nya konserter och resor, ständigt nya utmaningar.

Att sjunga i kör för inte bara med sig ett allmänt välbefinnande. Det är faktiskt bevisat att sång och musik har rent läkande effekter! När vi sjunger frigörs dopamin och andra signalsubstanser

mer harmoniska. Både vilopuls och blodtryck tenderar att sjunka vilket sänker stressen och i förlängningen kan lindra inflammationsprocesser i kroppen. Många muskler är också igång under körsång när andning ska kontrolleras och dessutom ansträngs hjärnan när toner, text och tempo ska synkas. "Alla människor fungerar inte likadant, men generellt kan sägas att forskning visar att den som sjunger i kör mår bättre, blir mer avslappnad och piggare.", säger Töres Thorell, professor emeritus vid Stressforskningsinstitutet vid Stockholms universitet, på Sveriges körförbunds hemsida.

Så ett par timmar senare, nöjda med våra insatser men med många utmaningar kvar, säger vi HEJDÅ och SES NÄSTA VECKA till vår körledare och våra körkompisar. Vi är lugnare, mer harmoniska, trötta av ansträngningen men ändå piggare, stimulerade och fulla av toner. Sjunga i kör är det bästa som finns!

Eginokören genom åren...

Föreningen Eginokören bildades **1979**. Det ger oss alltså anledning att fira ett 40-års-jubileum!

Det har också gett oss anledning till att gräva i historien och vi kan konstatera att kören har lång tradition och faktiskt många jubileer att fira!

Första gången vi hittar benämningen "kör" är i S:t Nicolai Gilles Meddelande nr 9, "Klockare-liv i gamla Dalby", där man kan läsa att kantor Lindberg år **1919** erhöll ett dyrtidstillägg av kyrkostämman om 250 kr med villkor att "under minst 10 timmar undervisa församlingens nattvardsbarn i sång och med skyldighet att öva kyrkokören i sång samt låta denna sjunga vid gudstjänsterna å de större högtidsdagarna, samt vid andra högtidliga tillfällen då pastor därom gör anmodan".

Alltså kan kören också fira 100-årsjubileum och alla år som slutar på 9 mellan 1919 och 1979! I början av förra seklet fanns en Dalby-Hällestad kyrkokör. Den blev så småningom Eginokören. Föreningen Eginokören bildades 1979 för att underlätta administrationen av de "flitpengar" som då utdelades till körens medlemmar.

Klockarelängden är inte lång, på 110 år har endast 5 körledare suttit på orgelpallen:

Ernst Gustav Lindberg	1909-1926
Nils Olof Dahlberg	1926-1928
Åke Svensson	1928-1970
Per-Göran Rosén	1970-2004
Anita Andersson	2004-

Kören har i alla år varit en blandad kör men det har funnits perioder då det endast varit en eller två i respektive mansstämmor. Nu kan vi glädja oss åt att ha gott om både basar och tenorer och idag består kören av ca 50 sångare.

Kören var under många år, tillsammans med en ungdomskör, ensamma om att stå för kör-sången i kyrkan vilket innebar sjungande vid, i princip, alla kyrkans högtider. Ofta också med dubblade framträdanden. Idag, när Dalby församling kan stoltsera med inte mindre än 9 körer, är sjungandet mer fördelat och kör-sångarna har blivit mindre bundna.

Körens ledare har genom åren varit angelägna om utbildning och fortbildning av sångarna och arrangerat röstvård, kördagar för instudering av större verk och körläger för utveckling och gemenskap. Detta har gjort att kören har en särdeles god stämning.

Under åren har kören också gjort ett antal korta och längre resor. Syftet har varit att få sjunga men också att få tid tillsammans vilket sällan låter sig göras vid repetitionstillfällena. Korta dagsturer har gjorts i södra Sverige och Danmark och lite längre både inrikes och utrikes. Några resor som satte djupa avtryck var resorna till körstämmorna i Skinnskatteberg i mitten av 80-talet. Där fick kören möta inte bara körer från Sverige utan också en Sydafrikansk ungdomskör som under brinnande apartheid för en kort tid fritt kunde blanda sig, umgås och sjunga tillsammans med de svenska körerna.

Eginokören har framfört ett antal större verk, tex L-E Larssons "Förklädd Gud", Antonio Vivaldis "Gloria", J H Romans "Svenska Mässan", Faures "Requiem", GF Händels "Messias", W A Mozarts och Brahms "Requiem", Ellingtons "Sacred concert" och Todds "Mass in Blue".

Under ett 20-tal år gjorde kören mycket uppskattade profana sommarkonserter i Nyvångs-

skolans aula och 2002 deltog kören vid en biskopsvisitation i Lunds domkyrka. Kören har vid flera tillfällen deltagit i Lund Choral festival.

Förra våren gjorde vi en mycket uppskattad resa till Bornholm. Vi bodde på ett vandrarhem som var helt fantastiskt. Vi serverades "morgenmad" och även middag på kvällarna, vilket ju oftast inte sker på vandrarhem. Mycket sång blev det förstås också till sena kvällen.

Vi framförde konserter i tre kyrkor på olika ställen på ön, alla var mycket välbesökta och uppskattades. Vi blev väldigt väl omhändertagna av de olika församlingarna och bjöds på fantastiska smörrebröd och annat gott! Och däremellan hann vi se lite av ön och bekanta oss med varandra.

På begäran sjöng vi den svenska nationalsången i en av kyrkorna. Efter mycket sökande (!) fann Anita ett arrangemang i fyra stämmor på denna. Fint och stämningsfullt blev det! Speciellt efter kyrkoherdens förklaring till varför han ville höra den. Han berättade att, när kriget var mer eller mindre slut, så hämtade 'de vita bussarna' fångar från tyskarnas läger. I detta läger hade kommandanten gett stränga order om att inget prat eller jubel fick förekomma, när de svenska bussarna kom. En av fångarna började då gnola på "Du gamla du fria". Sen följde de efter, en efter en, och till slut sjöng alla den högt och ljudligt!

Eginokören vid en av de många Sommarkonsserterna i Nyvångskolans aula.

Klockaren

Här är det på sin plats med en kuriosaberättelse om en klockare i Dalby! Det hände på den tiden då prästens söndagspredikan kunde dra ut över både timmen och en-och-en-halv. Den klockaren hörde inte till de tålmodigare och hade svårt att hålla sig vaken under predikan. I stället för att sitta och nicka till på orgelbänken, smet han helt sonika ut ur kyrkan.

Det berättas också, att han var begåvad med en "härlig törst"! Tro det! För han smet över till närbelägna Gästis och satt där till det var dags för honom att spela igen! Inte sällan fick man då skena in och hämta honom i sista stund och då var han absolut inte törstig mer! Men, som kyrkvaktmästaren sade: *"Fick ja' bara opp han på pallen, se'n spela han som en guud"!!*

Namnet, igen...

Egino är namnet på Dalbys förste och ende biskop. År 1060, när Sven Tveskäggs dotterson Sven Estridsen var kung i Danmark stod Dalby kyrka nybyggd stark och strålande vit där på höjden och hälsade den tyske biskopen Egino välkommen. 1066 förflyttades Egino till Lund och Dalby hade inte någon domkyrka längre. Men församlingsborna i Dalby har alltid varit stolta över sin kyrka, dess ursprung och historia och biskop Eginos minne har befästs bland annat genom namnet på församlingshemmet, Eginogården och kören, Eginokören.

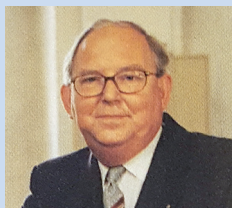
Carl Erik Andersson

Calle ses ofta på orgelpallen vid Eginokörens konserter. Han lyfter alltid stämningen med sitt goda humör och sitt fantastiska klaverspel. Ibland hjälper Calle till vid instuderingsarna av lite större verk. När halva gänget övar med Calle och andra halvan med Anita, då är vi riktigt effektiva! Det har också hänt att Calle har hoppat in i någon i herrstämmorna när det har varit stort manfall.

Ett kärt körminne från Eginokörens resa i Estland var när Calles spelglädje var för stor för en av orglarna och kören fick ackompanjeras med ett annat instrument!

1919
Första gången vi
hittar benämningen
"kör": Hembygdskör.

1971
Per-Göran Rosén tar
över som körledare.

1983
Eginogårdens invigning,
TV-sända julgudstjänster och
julotta från Dalby kyrka.

1987

2004
Anita Andersson tar
över som körledare.

2007
Kören framför
Händels Messias.

2008
Körresan går till
Estland. Kören
framför Verdis Requiem.

2009
30-årsjubileum: Magnificat & Körcafé

**Eginokören
kommer att ge en
Jubileumskonsert med
favoritverk 11 maj!**

1930
Dalby-Hällestad
kyrkokör bildas.

1979
Föreningen Eginokören
bildas.

1991
Eginokören får Lions i Dalby
kulturstipendium och körresan
går till Aspö i Blekinge.

1994
Körresan går till Prag.

1999
20-årsjubileum: CD produceras
där Eginokören sjunger "örongodis"
av klassiska mästare såsom Mozart,
Händel, Bach, Haydn och Albinoni.

2010
Kören deltar i Jubileumsmässa
med anledning av att Dalby
kyrka fyller 950 år.
Körresan går till Vadstena och
kören ger konsert i Gränna kyrka.

2016

2019
40/100-årsjubileum:
Kören framför Mass in
Blue av Will Todd.

Per-Göran Rosén

Per-Göran Rosén, tidigare körledare under många år, såg det som viktigt att skapa gemenskap och sångarglädje. Han såg betydelsen av att göra ett repertoarval som ledde kören framåt, det skulle vara på rätt nivå, utmanande men inte för svårt. När Per-Göran tog över kören fanns det en fantastisk ungdomskör men inte så många i vuxenkören. Bland hans största glädjeämnen som körledare var att jobba intensivt med att öva in ett verk eller en sång, lyckas bra på framförandet och se glädjen och tillfredsställelsen i körsångarnas ögon.

Som körledare märkte han att kören utvecklades när han kunde öka musikens svårighetsgrad. Han märkte också att när han tog fram ett gammalt stycke efter några år så lät det annorlunda, bättre! Det gick också fortare att repetera in nya stycken när kören utvecklades. Men Per-Göran tycker att det är viktigt att man som körsångare känner sitt ansvar och kommer flitigt till repetitionerna, alla behövs. De som har lätt för sig kan stötta de som har det lite svårare.

Per-Göran brukade inte be nya körsångare att provsjunga, han bjöd in dem till att prova på några gånger och känna sig för. Var man överens om att det fungerade, så var det bara att fortsätta! Men det är alltid viktigt för den gemensamma körklangen att sjunga upp tillsammans och lyssna så att man låter lika, att man formar körens klang.

Bland Per-Görans favoritminnen med Eginokören finns resorna till Berlin, Prag, och Danmark. Han minns också alla Sommarkonserter med utsålda föreställningar och tycker att dessa gav både körsångarna stor bredd och publiken mycket glädje. Kantater, där kören kompades av olika stråkensembler, minns han som mäktiga och han kommer också ihåg spännande samarbete med en kör från Eriksfält med konserter både i Malmö och Dalby. Eginokören deltog också både i skivinspelningar och TV-sända gudstjänster under Per-Görans ledning. Sen glömmes Per-Göran inte heller de roliga eftersitsarna med aktiviteter som att flytta skor!

Som absoluta favoritsånger väljer Per-Göran Mozarts Laudate Dominum (gärna med Eva Hallberg) och Jesu bleib meine Freunde.

Anita Andersson

Den största utmaningen för Anita som ledare för Eginokören är att hitta rätt musik och nivå för att sångarna ska känna "Yes, detta vill vi sjunga". Samtidigt skall det inte vara för lätt, det ska vara lite att bita i!

För Anita är det GLÄDJE att varje tisdag få träffa Eginokören. Hon ser det som en förmån att musicera tillsammans med sångarna och njuter av den härliga stämning som finns i kören. Vi har roligt på våra repetitioner och för det mesta är alla fokuserade. Anita märker att kören utvecklas när hon tar fram noterna till en sång som kören sjungit tidigare och klang och intonation bara fungerar direkt! Hon kan också öka svårighetsgraden på sångerna och sätta klurigare repertoar i händerna på medlemmarna.

Anita tror att det behövs många ingredienser för att forma en kör så att det inte är en samling individualister. Det behövs god gemenskap, övning i sångteknik, bra musik med fina

texter och stor variation och det är viktigt att skratta tillsammans. Man måste skapa positivitet och vilja hos alla, Då blir det en kör.

När Anita väljer musik för kören vill hon variera nytt, gammalt, enkelt och svårt. Hon vill gärna presentera olika musikgenrer för kören. Att lära känna ny musik är lika viktigt som "igenkännandets glädje". Hon varvar gärna utmaningar med att bara sjunga igenom något årligen igenkommande. När det gäller favoritsånger säger hon att kören bara sjunger hennes favoriter och de är oändligt många... och blir allt fler för varje år som går!

Trogen publik

Monika Rosberg

Vi ser dig ofta när vi sjunger. Varför kommer du? Vad är det som är så bra med Eginokören?

Att den finns! Jag har följt körens utveckling under många år, den blir bara bättre och bättre! Jag tycker att det är bra att kören har så blandad repertoar. Dessutom uppskattar jag att det är en blandad kör med både män och kvinnor. Och sen har kören en sådan fantastisk körledare! Man märker verkligen hur Anita får kören att utvecklas. Anita är så positiv, körens medlemmar ser glada ut och det bidrar också till att det är en positiv upplevelse att lyssna. Sen tycker jag att det är bra att man begränsar sig, det ska vara lagom långa framförande och konserter, det för inte bli för länge! Det är dessutom bra att det inte alltid är inträde på alla konserter, det är viktigt att alla kan komma och lyssna oavsett ekonomiska förutsättningar.

Jag vill också framföra ett alldeles speciellt önskemål: Jag vill så gärna att kören skall stå där framme så att man ser er!

Martin Cruce

Vi ser dig ofta när vi sjunger. Varför vill du lyssna på oss?

Det är hög kvalitet på musiken, det är en njutning för örat. Man njuter av sångarglädjen och vitaliteten. Körens medlemmar är koncentrerade på uppgiften och jag ser att det är ett stort engagemang. Alla kyrkans högtider och gudstjänster blir både festligare och högtidligare. Som präst var man inte ensam när kören var med och jag kände att delaktigheten i gudstjänsterna ökade. Kören är också viktig socialt, jag har många goda vänner i kören. Man hälsar på varandra i byn och känner att kören innebär gemenskap. Kören förlöser glädje. Som präst i Dalby uppfattade jag Eginokören som en diamant i verksamheten. Och sen är ju Anita fantastisk.

Jag njuter alltid speciellt av de många godbitarna under julkonserterna i mitten på december. Det är alltid trevligt att känna igen de gamla körmedlemmarna men jag uppskattar också att se nya ansikten i kören, det finns en inneboende förnyelse.

Henrik Dahlgren

Eginokören har en egen, närodlat kompositör – Henrik Dahlgren. Musiklivet i Dalby har betytt extremt mycket för honom och hans utveckling som kompositör. Han lyfter speciellt fram det rika utbud av körer som finns i byn och Anita som har stött honom i hans karriärval och gett honom möjlighet att prova på både att sjunga och komponera i olika sammanhang.

Vid två tillfällen har Eginokören beställt musik av Henrik. Det första tillfället var när Henrik fick uppdraget att skriva musiken till vinnartexten i en diktävling i samband med Dalby kyrkas 950-års jubileum. Henrik kände sig smickrad över att ha fått uppdraget, det var hans första "riktiga" kompositörsuppdrag. Paret Borghammars fina dikt vann tävlingen och för Henrik blev det en lite speciell situation. Han fick texten i sin hand och hade inte möjlighet att påverka den och dessutom var texten på svenska, en av de få svenska texterna som han tonsatt. När han skrev musiken tänkte han mycket på att verket skulle

vara intressant både för kören att sjunga och för publiken att lyssna på. Han var nöjd vid uruppförandet och det lät som han tänkt sig!

Vid det andra tillfället beställde kören ett verk i samband med ett konsertprojekt, "Earth choir", där temat var planetens framtid. Verket som Henrik komponerade åt oss fick namnet "Elements of Equus". Henrik valde ut texten själv och hans ambition var att skriva ett effektivt stycke utan att det blev för svårt för kören. Det blev faktiskt ännu bättre än han trodde från början. Det verket är han stolt över och pushar även andra körer att sjunga. Musiken lever vidare!

Evy Nilsson

Evy började som 10-åring i barnkören redan på tidigt 1940-tal under Åke Svenssons ledning. Evy hade lätt att lära utantill, hon sjöng rent men hade ingen stark röst. Hon har fram till 2000-talet ständigt varit med i olika körer i församlingen, förutom när de båda barnen föddes och under de 1,5 år som Evy och Sture bodde i Karlskrona. Totalt tror Evy att hon har sjungit i 55 år! När föreningen Eginokören bildades så blev Evy körens första kassör, hon höll koll på medlemsavgifterna (2kr) och köpte en blomsterbukett när körmedlemmar firade jämna födelsedagar.

Körsången har betytt mycket för Evy, hon njöt av den goda sammanhållningen och tror att det var tack vare den som hon orkade upp till samlingen inför julottorna som började klockan 6!

Evys speciella favoritsång är "Gläns över sjö och strand". Denna sjöng hon, tillsammans med en flicka till, ensamma från orgelläktaren i Dalby kyrka med Åke Svensson på orgeln, för många, många år sedan!

Kjell Persson

Kören har varit en viktig del av livet för Kjell. Att sitta på sin plats under repetitionen har inneburit en avkoppling från allt. Man var där med hela sitt jag. Det var härligt att lyssna på de olika rösterna och följa hur de fyra olika stämmorna övades in. När stämmorna sedan sattes samman och man fick höra helheten, då njöt Kjell av klangen. Kjell var med i kören under lång tid så för honom blev det en del av hans identitet: det är Kjell, han som sjunger i kören.

Kjell minns speciellt alla roliga sociala sammankomster med glada visor och lössläppta människor. Jag kan flika in att vi är många som delar minnet av Kjell när han läser berättelsen som hör till när man "leker cirkus". Och ryktet säger att det hände att man fick skicka stolar på lagning efter dessa upptåg! För Kjell var kören förenad med mycket glädje och det är nog så att ur sång kommer glädje.

Men, när jag frågar Kjell om hans absoluta favorit körsånger så nämner han Österlenvisan och "Saliga de som ifrån världens öden" som sjunges vid Alla Helgons dag. Så, mitt i alla minnen av sångarglädje finns även plats för eftertänksamma texter och finstämd musik!

Ingrid Andersson

Att sjunga i kör har betytt otroligt mycket för Ingrid genom åren. Kören har fungerat som ett andningshål, om man inte är så upptåg så ser man på saken med nya ögon när kommer hem. Om man däremot är glad och positiv så har man någon att dela glädjen med. Man är alltid välkommen i kören. Det är därför Ingrid har fortsatt sjunga. Hon började i barnkören under kantor Svenssons ledning på 1960-talet och har idag lämnat Eginokören för att sjunga i Dalby Kammarkör.

Ingrid kommer speciellt ihåg när Per-Göran hade tagit över kören och man för första gången gjorde en julkonsert med stråkar. Det var mäktigt!

Ingrid ser sig själv som något av musikalisk allätare och uppskattar många större verk. Till exempel ligger både "Förklädd Gud" och Faurés Requiem henne varmt om hjärtat.

Malin Hyllberg

Malin började i kören för fem år sedan när hon nyligen flyttat till Dalby. För henne har kören varit ett bra sätt att lära känna nya människor. Hon har fått många nya vänner inom musik men även någon att växla några ord med när man träffas på Hemköp! Malin och två till i kören fick barn ungefär samtidigt och de har träffats tillsammans med småttingarna och umgåtts när de har varit barnlediga.

Konserterna med kören ligger Malin varmt om hjärtat. Hon beskriver känslan när Anita slår av kören och musikerna och en lyckad konsert är genomförd. Efter en lång tid av repetitioner och anspänning är det över och alla är i ett härligt lyckorus! Hon har också härliga minnen från köräger i Åhus och utflykt till Simrishamn med konsert i kyrkan där.

"Gabriellas sång" är en av Malins favoritsånger men hon gillar också många av julsångerna. Bland julsångerna nämner hon speciellt "Jesusbarnet sov en gång" som hon själv gärna sjunger för sitt eget barn!

1979 - 2019

Tack till KJ.Soundwave
(www.kjsoundwave.se)
för lån av ljus till
körfotograferingen.

EGINOKÖREN